

ikke har den samme Interesse som alle andre i at bevare den danske Fauna. Jo, det er netop det, Fiskerne har; og jeg skal sige hvorfor: fordi der er ingen, der som Fiskerne er i Stand til at nyde det skønne, der er ved denne Fauna ude paa Søen, der er ingen, der færdes derude baade ved Dag og ved Nat som Fiskerne, og ingen har som de Lejlighed til at sætte sig ind i Fuglevildtets Karakter og kende dets Vaner og dets Levevilkaar. Det har derfor forbavset mig noget, at bl. a. det ærede Medlem Hr. Ulrich har talt om bl. a. Graaanden og dens Levevilkaar og dens Væren paa en Maade, som absolut ikke er helt rigtig. Det ærede Medlem Hr. Ulrich hævder, at Fredningen bør ophøre tidligt paa Aaret, thi hvis det ikke fandt Sted, vilde de, der har fostret disse Graaænder, ikke faa Lejlighed til at faa Part i dem; hvis man f. Eks., som Forslaget siger, venter til 1. September, vilde de alle have forladt Moserne og være trukket ud af Søerne til Fiskerne. Det passer ikke; Graaanden bliver saa længe i Land, til den bliver *skuddt* ud; den kommer ikke en Dag før eller senere. Naar Fiskerne har ønsket at bevare ogsaa denne Fugl af den danske Fauna, er det, fordi det netop er i den tidlige Sommer, at man inde i Moserne driver det, som det ærede Medlem Hr. Ulrich betegnede som Roydrift. Jeg har været Vidne til, at man i Moserne har skudt i Hundredevis afgrønne Ællinger; ja man har ikke en Gang behøvet at skyde dem, man har ladet Hundene skambide dem. Nej, hvis man venter til 1. September eller i det mindste, som det ærede Medlem Hr. Holstein var inde paa, til 15. August, saa vil man have naaet, at denne Fugl har vokset sig nogenlunde stor, saa den er i Stand til at forvare sig mere mod Jægerne; og man har endvidere naaet det, at den har faaet Tid til at blive en madnyttig og værdifuld Handelsvare. Derfor maa jeg fremdeles hævde, at hvis man vil frede Fuglen effektivt, skal man helst sætte Tiden til 1. September. Derved vil man forhindre den Rovjagt, der drives i vore Moser og Søer paa den Fugl; og hvis man saa giver en Maaned længere Tid, Januar med, saa er Fuglen en fuldt udviklet Fugl, og det er netop paa den Tid, man kan faa den størst mulige Pris for den, og det er den Tid, hvor den kan holde sig og sendes langt omkring, saa der i det hele er Betingelser for at faa det mest mulige ud af den. Og naar man saa siger, at Vinteren kan være haard og streng, saa vil jeg dertil sige: Ja vel, der gaar selvfølgelig en Fugl mere i Tasken, det er indrømmet. Naar man

spadserer eller kører eller færdes over Isen eller ude paa Holmene, finder man i Massevis af Fjer og Skeletter der, hvor Rovfuglene færdes og kredser uden om Flokkene og passer paa, lige saa snart de letter; saa falder de ned og hugger den ene efter den anden. Fiskerne og de, der færdes paa Søen for at drive Jagt, er dem, der faar mindst af disse Fugle; den forstandigste Maade at bevare disse Fugle for den danske Fauna er at indføre de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser. Ingen er tjent med at faa ødelagt den Fugl, fordi den er en af de mest værdifulde, vi har, vi har ingen som helst Interesse i, at det sker. Ud fra det Synspunkt, at vi maa bevare den danske Fauna, har vi maattet foreslaa disse Bestemmelser.

Med Hensyn til Nøjagtigheden vil jeg sige — og det var det ærede Medlem Hr. Holstein ogsaa inde paa —, at naar der i Senhøstens Begyndelse kommer Masser af Ænder, de saakaldte Stubænder, er det ikke væsentlig om Dagen, de kommer, men det er om Natten; og hvis man saa ser paa den store Skade paa Markerne, som det ærede Medlem Hr. Holstein siger at de gør, saa synes jeg hellere, man maa tillade, at de skydes i alt Fald i de første to Timer efter Solens Nedgang. Jeg har haft Lejlighed til at høre paa de forskellige Udtalelser, men der er ikke fremkommet noget særlig grundigt Kendskab til Fuglevildtet og dets Færden ude paa Havet. Det kommer imidlertid ganske naturligt af, at ingen som Fiskerne har haft Lejlighed til at færdes ude paa Havet og se, hvorledes dette Fuglevildt teer sig. Baade det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Holstein betegnede Hejren som en smuk Fugl. Jeg har mange Gange, naar der er kommet en Mand kørende med en rigtig mager, grim, daarlig Hest, hørt Folk sige: Det er en slem Hejre, den! Naar de ærede Medlemmer betegner Hejren som en smuk Fugl, maa det komme af, at de har en daarlig Smag, det er ikke nogen smuk Fugl, efter min Mening tværtimod, men det er en meget stor Fiskerøver. Hvis det ærede Medlem Hr. Holstein, som fortæller, at der i Skovene paa hans Gods findes en stor Koloni af Hejrer, en tidlig Morgenstund, naar Hejren lige er vendt tilbage, vilde gaa ud og skyde et Par Stykker og hurtigt gaa hjem og skære dem op, vilde det ærede Medlem kunne faa sig en dejlig Aalesteg til Middag, der findes ikke saa stor en Røver som Hejren, og jeg kan derfor ikke forstaa, at man viser saa stor Nænsomhed overfor denne Fugl, den er, som sagt, ikke smuk, det kan jeg ikke indrømme, men jeg ved, det er en stor